

kauniimminkin hän soi ja sitä enempi sinä tahdot häntä soittaa.

Mutta kaikista viuluista ei edes soittaja voi kauniita säveleitä ottaa — niissä on tekovikaa. Samoin on useiden ihmistenkin laita. Älä koskaan yritä soittaa seläistä, joka ei koskaan voi soida.

Aino.

KUULUMISIA MAKEDONI-ASTA.

Sain äskettäin Hamiltonista kirjeen erältä sukulaiseltani, joka asuu kreikkalaisessa perheessä. Tämä pariskunta on saanut kirjeen kotimaastaan Makedoniasta, jossa heidän tyttärensä on naimisissa ja neljän lapsen äiti. Muun muassa hän kirjoittaa seuraavaa:

Olot ovat täällä niin kurjat, ettei niitä voi sanoa kuvata. Meidänkin lapset eivät ole saaneet nähdä voita moneen kuukauteen ja nyt loppui leipäkin tyystin. Ryynit, herneet, pavut ja perunat ovat 50c oka (Suomen kilon paikkeille) ja niitä meikäisen ei kannata ostaa. Teetä, kahvia ja sokeria ei enään ole olemassakaan. Sellaisia ruispeltoja, joista on saatu kuuden hengen vuorokauden leipä myytäisi nyt yhdestä dollarista, vaan ei sitenkään löydy ostajaa.

Tämäkin on vain pieni kuvaus niistä oloista joihin on joutuneet sadat tuhannet työlläisperheet kiroten kapitalistista yhteiskuntaa. Jos tuota kauvemmin jatketaan se meidän syy. Miksi emme nouste yhteisvoimin kaikilla mahdollisilla keinilla luomaan parempaa aikaa koko köyhälistön luokalle!

Klaudia Parkkonen.

Köyhän pikku sisko

(Jatk.)

Illalla, paljon aikaisempaan kuin hienoston piirissä on tavallista, kokoontuivat nuoret tytöt ja pojat Mattie Cooneyn kotiin, viettämään hänen kahdeksantoista syntymäpäiväänsä. He viivät mukanaan makeisia ja pähkinöitä, sekä lahjaksi monenlaisia pieniä muistoja. Vanhempi väki lähdettiin keittiöön ja sitten vasta alkoi nuorten ilo. He eivät tanssineet kun talossa ei ollut minkäänlaista soittokonetta, mutta he pelasivat korttia, leikkivät ja puhuivat hyvin äännekkäästi ja paljon. Verona lauloi uusimman laulun, joka niin miellytti useita nuoria miehiä, että he ryöstivät häneltä suuteloi- ta, huolimatta siitä, että hän repi heidän tukkaansa ja läinäytteli kämmenellään kasvoille. Sitten lauloi hän vielä useita muita lauluja, ja kaikki yhtyivät laulun milloin joku laulu tai osa laulusta sattui olemaan heille tuttu. Illan kuluessa toivat jotkut nuoret miehet olutpulloja sisään, pistäytyessään aina hetken perästä lähinnä kapakassa ja puolenyön aikaan jo syttyi väitelyitä ja kiistoja jotka uhkasivat päättävä arveluttavilla seurauksilla. Mutta Eva Poniatowski, joka itki kiukusta siksi, että eräs meluava saksalainen oli kutsunut

häntä "pollackiksi", teki lopun kemuista, kooten nuttonsa ja syöksen ulos huoneesta. Hänen "vakituksensa" seurasi jälestä, ja ilman pitempiä mietiskelyjä seurasivat toiset vieraat heidän esimerkkiään ja tuokiassa oli huone tyhjä vieraista.

Jatk.

SIRKAN PÄÄTÖS.

(Jatkoo 8:lta sivulta.)

"Kuule, äiti!" huudahti Sirkka. "Tämä ei saa kauemmin jatkua. Minä menen ja kokoon kaikki kylän lapset yhteen joukkoon ja me menemme ja hävitämme paronin mehiläispesät ja sanomme että niiden ei saa turmella kukkia."

"Kuulehan Sirkkäseni, ei sillä ta-

valla voida asioita parantaa. Vaan me tietoiset työläiset kokoannumme joukossa punalipun juurelle ja valloittamme koko maailman ja omistamme sen itse. Silloin kun tietoinen joukko on kasvanut kyllin suureksi, niin me marssimme voittoisana joukkona, kuten Vappuna, eikä meitä enää silloin kukaan voi vastustaa. Muistat kai sen, Sirkka, että yksimielisyys on voimaa."

"Kuule, äiti!" huudahti Sirkka.

"Milloinkaan on pyhä?"

"Huomenna", vastasi äiti. "Silloin on torpalla ohjelmakokous ja sinäkin pääset sinne."

Se oli Sirkalle ilosanoma.

"Kuule, äiti," sanoi hän. "Sitten minä pidän puheen." Äiti hymyili salaa, ajatellen, että visiviutias tyttönenkö pitäisi puheen työväenkokouksessa. Kun isä tuli illalla kotiin, juoksi Sirkka häntä vastaan ja huusi:

"Isä kiltti, annahan minulle punanen nenälinaasi lainaksi, minä pidän

sen oikein sievästi, jos annat. Minä pidän puheen torpalla. Äiti lupasi ottaa minut mukaan."

"Saat sinä nenälinaani ja saat myös pitää puheen", sanoi isä. Ei kukaan kysynyt mistä aineesta Sirkka alkoi puhua. Vihdoin tuli lähdön hetki, jota Sirkka oli mielenjännityksellä varttunut.

Kun Koivun perhe astui sisään koukshuoneeseen, kiiruhti ohjelmanjärjestäjä vastaan ja kysyi:

"Mitä se Sirkka tänään laulaa?"

Sirkka oli ennenkin esiintynyt ohjelmakokouksissa.

"En minä nyt laula, minä pidän puheen", sanoi Sirkka.

"Sepäs on ennenkuulumatonta," sanoivat läsnäolijat.

Sirkkan puhe merkittiin muistiin ja koska ei ollut muuta puhujaa ilmoitettu sai Sirkka ensilijan. Ohjelmanjärjestäjä ilmoitti, että Sirkka Koivu tulee puhumaan. Lapset pyrskähivät nauramaan, mutta ei Sirkka siitä hämmästynyt. Rohkeasti meni hän puhujan paikalle ja nousi tuolille, että paremmin ääni kuuluisi. Kaikki olivat hiljaa. Sirkka aloitti:

Pienet aatesiskot ja velkot!

Kokoontuivat huomenna päivällisen aikaan Riikimäelle ja tuokaa kaikki pienet lapset mukanaan. Jotkut eivät voi kävellä, niin kantakoot isommat heidät selässään. Minäkin otan pienet veljeni kärryihin ja vedän perässäni. Sitten laitan isäni punaisesta nenälinaasta lipun ja kannan sitä edellä ja te marssitte jällessä ja me laulamme "Ken kullaan maasta kalvaa..."

Täten me menemme paronin luona ja sanomme hänelle että meidän kallekkin isät tekevät työtä paronille ja saavat niin vähän palkkaa ettemme me saa joutulakaan niin hyvää ruokaa kuin paronin koira saa syödä joka päivä."

"Se on totta," kuului ääninä aikuisien joukosta. Sirkka jatkoi:

"Ja me sanomme paronille, että hänellä on kaksi toista suurta huonetta eikä hänellä ole lapsia, koira vaan on kolmanta. Meidän täytyy asua pienessä mökissä vaikka meitä on viisi henkeä. Tämä ei saa kauemmin jatkua. Kun minä kasvan isoksi, niin nostan punalipun hyllymään ja vaadin oikeutta, se on päätökseni." lopetti Sirkka puheensa.

Sirkkan puheen loputtua esitti ohjelmanjärjestäjä kolmikertaisen eläköönhuudon Sirkkan päätökselle ja niin kajahti yleisöstä kuin yhdestä suusta:

"Eläköön, eläköön, eläköön Sirkkan päätös!"

OPETELKAA LAULAMAAN

LASTEN LAULUKIRJA

nuottipainos

on hiljattain valmistunut Toverin kustannuksella ja tarkoitettu tilattavaksi. Hinta pehmeissä kansissa 25 senttiä ja kovissa kansissa 35 senttiä. Tämä kirja on ensimäinen nuotilla varustettu lasten laulukirja suomalaisessa kirjallisuudessa. Haudkaa se lapsellenne.

TOVERIN KIRJAKAUPASSA.

SAN FRANCISCO SUOMALAISTEN

NAISTEN OSUUSKOTI

2185—15 katu Phone Market 3958.

Naiset! Kannattakaa omaa kotianne.

•••••
 • Huom!
 • New York'in Suom. Naisten
 • OSUUSKOTI
 • ja paikanvälitystoimisto:
 • 241 Lenox ave, 122 st.
 • Telef. 813 Morning side.
 •••••

Waukeganin, Ill., s. s. osaston virallinen kokous pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina alkaen klo 2 i. p.

Osaston ompeluseuran kokoukset on joka kuukauden toisena torstaina alkaen klo 2 i. p. Kahvia kokouksen loputtua.

KODIN OSASTO

KÄYTÄNNÖLLINEN NEUVO TALONOMISTAJILLE.

Miele työläisille on hyvin tuttua se, että muuttellessa majaa palkasta toiseen voi alvan erehdyksessä joutua sellaiseen asentoon, joka näyttää silloin. Seinät peitetyt sievillä paperilla, vaan kun aikansa on asunut, huomaakin paperin alla rappailevat ja ne täynnä luteita, jotka ovat meidän työlläisparkojen kiros. Harvalla perheellä emännällä on ilaisuus estää nuo syöpäläiset pesiytyästä sänkyihin ja tuoleihin käyttämättä myrkyä, jotka ovat vaaralliset ja ainakin epämiellyttävät hengittää ja niillä myrkyillä pilaa-matta seinä.

Tässä heron neuvoksi meidän meiteltävään. Me emme ole paperoineet yhtään huonetta, vaikka niitä on 6, siihen lisäksi parihuone ja kongi ylhäällä sekä alaalla, vaan olemme ne kaikki maalanneet öljymaalilla, katto sekä seinät ja yllä-kerrassa on permannonkin maalattu. On niin heikko pyyhkiä kuivalla rievulla seinä, vaikka kuinka usein ja tarpeen vaatiessa. Pestä saa huolelta saippualla ja lämpöisellä vedellä.

Ennen maalaamista täytettiin kaikki pienimmätkin raot ja halkeamat ja sitten maalasimme laki ja n.k. boordi kermavärillä, reunaan loistaväriäinen nauha ja alaosa seinällä joka huoneessa eri värinen. Niitä on vaaletta ja tummia. Ei ole missään sijaan luteille ja takaan, että tällä tavalla saa huoneensa yhtä kauniiksi kuin paperillakin eikä ole tullut-palon vaara aivan niin lähellä ja jos sattuu tarttuvia tauteja kuten tuhkuria ja kurkkumätä y.m. ei tarvitse repiä alas paperia, kuten usein tekevät, vaan on se hyvä pesulla.

Tämä kyllä on paljon kallimpaa kuin paperin pano enkä siis kehota niitä käyttämään tätä tapaa, jotka asuvat vuokralla. Mutta joka omistaa talon, koittakoon tätä tapaa, niin ei tule katumaan.

Kun maalaa kaksi kertaa, niin uusi kilto kestä vielä pesujen jälkeinkin. Kongilla ja rappuseinillä voi käyttää alaosassa värillistä säkkipangasta n.k. borlap ja puullista reunaan.

Monasti syöpäläiset pilaavat sängyn ja polsterin, jos joutuu sellaiseen asentoon, jonne edeltäjä on ne jättänyt. Älkää käyttäkö niiden hävittämiseksi lampuöljyä, saippuaa, tärpättä tai m. s. vaan tutkikaa joka aamu polsteria. Sängynpohjan kierretyssä reunassa jos on luteita, eikä niitä sieltä tietenkään pois saa, on silloin paras kantaa pohja kellariin tai pihamaalle ja valella kiehuvalla vedellä, johon on sekoitettu ammoniakin runsaasti. Tämä tekee veden hukkaaksi ja tuopi ulos elävät. Siis ei tarvitse tämä keino muuta kuin huolellisuutta ja muutaman luskalisen ammoniakin ja galloonan vettä.

K.

KÄYTTÄKÄÄ NAISIA MAALIPENSSELIA.

Kärsin kolotusta jäsenissäni istumatyötä tehdessäni. Hieroin käsivar-

siani ja silmäni sattuivat tahratunneisiin huoneen seinin. Mitähän jos maalaisin? Mieheni oli aikoo alkonut tehdä sen, vaan päivätyön jälkeen ollen illan väsynyt, se aina vilpyi. Maalari ei kannattanut ottaa. Hän pensselin, polkain osti maalia ja nyt aloin sulta. Siinä väheni jäsenissä pakotus ja muutaman tunnin kuluttua oli laki ja seinät maalattu. Seuraavana päivänä maalasin toiseen kertaan. Mieheni palattuaan kotiseudulle ja tultuaan kotiin hämmästyin ensin, vaan sitten naurahti, kuin nauretaan lapselle, joka yrittää aikuisen töltti. Löysipä vkojakin työssä. Tuo naurahdus minua pisti. Mutta arvostelunsa otin vaarlin ja kysyin, mitenkäs se tehdään, ettei noita vikoja olisi. Hän selitti ja sen perään olen maalannut niin monta palkkaa sisältä sekä ulkoa ja lyönpä veton, että olen yhtä hyvä maalari kuin hänkin, niin että maalaamme yhdessä omiksi tarpeiksi kyllä. Niin kovin pidän maalaamisesta. Jäsenissäni on taas kolotusta, täytynee tehdä sama temppu jälleen.

K.

MITEN PARANSIMME KURKUN PAKOTUKSEN.

Olimme Juuri syömässä hedelmiä, kun Viljo tuli luokseni, sanoen: "Xiti, kurkkuni on paljon kipeämpi." Hän oli tuskaisen näköinen. Aamulla jo valittiin kurkkuan, vaan katsoessani en nähnyt siellä muuta kuin uudistuneiden tanssien turvonnut pallo. Käytin päivällä suolavettä.

Nyt poika pyysi kylmää käärettä, joka on monesti meillä ollut hyvä auttaja. En tohtinut sitäkään antaa. "Tämä on hiukan kylmä", vastasin ja painoin bananankuoren kaulaa vasten sisuspuoli ja sitten käärin villalainalla. Tämän tein puolileikkiläni ja sitten kireiden tullessa uhotin koko asian, kun lapset menivät pian nukkumaan.

Aamulla poika nousi reippaana ja ajettuna kurkussa oli laskenut eikä ollut mitään punaista enään.

Joku aika tämän jälkeen tulehtui nuhan tähden omassa kurkussani tansseli. Tein edellämäinitun keinon ja tules oli sama. Sen jälkeen emme kumpikaan ole tähän mennessä kärsineet kurkussa pakotusta, vaikka on kulunut jo monta viikkoa. En usko enää, että tansselit läiviävät juurineen leikkauksissa, koska Viljoja on 3 vuotta sitten leikattu ja taas ovat isot. Ja toinenkin poika, jolla on leikattu vuosi sitten, taitaa sada ne uudestaan. Olisiko nuo tansselit jotain tarttuvaa? Siihen luuloon olen tullut sen jälkeen, kun Viljo koulussa istuessaan sai vierustoveriltaan jotain kurkkutautitartuntaa, josta sitten kehittyi loppumaton hiljainen vaiva ja tansselli ilmeni kurkussa. Sen jälkeen toinen toisensa perästä meidän kuusihenkinen perhe on saanut nuo tansselit kurkkuunsa ja niin kuin sanoin Viljo jo toisen kerran.

K.